Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-1062
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 29 mei 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 19 december 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Bijlage	: Relevante artikelen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013, de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

Samenvatting

Vanwege vervalste stukken ten behoeve van twee kredietaanvragen heeft de Bank de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het EVR en het Incidentenregister voor een periode van acht jaar. De Commissie oordeelt dat de opname van de persoonsgegevens in deze registers in overeenstemming is met de toepasselijke wet- en regelgeving en voor verkorting van de duur van de registraties is naar het oordeel van de Commissie geen plaats. De vorderingen van Consument worden daarom afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- de door Consument ingediende klacht;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 21 november 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1 Consument hield een betaalrekening aan bij de Bank ten behoeve waarvan hij beschikte over een bankpas van de Bank met een bijbehorende pincode en een E.dentifier.

2.2 Op 6 juli 2018 om 19:50:41 uur is een aanvraag voor een persoonlijke lening ter hoogte van € 2.500,00 op naam van Consument gedaan. De aanvraag is ingestuurd via IP [IP adres] vanuit een browser met useragent '[useragent]' en cookie '[nummer xyz]'. De aanvraag is gesigneerd met de bankpas en pincode van Consument, door gebruikmaking van een E.dentifier van de Bank.

2.3 De Bank heeft een kredietofferte voor een persoonlijke lening aan Consument uitgebracht, door deze te versturen naar het e-mailadres van Consument. De kredietofferte is geaccepteerd door gebruikmaking van de bankpas en de pincode van Consument en een E.dentifier. Als bijlagen heeft de Bank een salarisstrook en een transactieoverzicht op naam van Consument bij een andere bank (hierna: Bank 2) ontvangen.

2.4 De Bank twijfelde over de juistheid van onder andere de salarisstrook en het transactie-overzicht en heeft contact opgenomen met Bank 2, die met zekerheid heeft vastgesteld dat beide documenten vervalst waren. De vervalsing van beide documenten wordt niet door Consument betwist.

2.5 Op 6 juli 2018 om 20:06:24 uur is een aanvraag voor een Studentenlimiet van € 500,00 op naam van Consument gedaan. De aanvraag is ingestuurd via IP [IP adres] vanuit een browser met useragent '[useragent]' en cookie '[nummer xyz]'. De aanvraag is gesigneerd met de bankpas en pincode van Consument, door gebruikmaking van een E.dentifier van de Bank.

2.6 Op 24 juli 2018 heeft de Bank Consument per brief bericht dat zij de bankrelatie met Consument beëindigt en dat zijn persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Incidentenregister worden geregistreerd voor een periode van acht jaar.

2.7 Op 25 juli 2018 heeft Consument een adreswijziging aan de Bank doorgegeven.

2.8 Consument heeft de Bank op 2 augustus 2018 per brief bericht dat hij niet degene is die de kredietaanvraag heeft gedaan. Consument heeft tevens aangegeven dat hij geen lening nodig heeft, omdat hij geen schulden heeft en een eigen bedrijf heeft waaruit hij inkomen genereert.

2.9 Blijkens de aantekening mondeling vonnis d.d. 30 januari 2019 heeft de politierechter Consument vrijgesproken van valsheid in geschrift en oplichting.

In verband met deze vrijspraak heeft Consument de Bank op 18 en 25 februari 2019 verzocht om verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het EVR en het Incidentenregister. De Bank heeft niet aan dit verzoek voldaan.

2.10 Van belang voor de beoordeling van de registratie van de gegevens van Consument zijn het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem financiële instellingen 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), welke ten tijde van de registratie van toepassing was, en de (Uitvoeringswet) Algemene Verordening Gegevensbescherming. Een kopie van de relevante bepalingen uit deze regelgeving zijn als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert primair dat de Bank zijn persoonsgegevens uit het EVR en het Incidentenregister verwijdert. Subsidiair vordert Consument dat de Bank de duur van beide registraties verkort.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort samengevat, op de volgende grondslag. Consument stelt dat de Bank ten onrechte zijn persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister heeft geregistreerd en voert hiertoe de volgende argumenten aan:

- het staat niet in voldoende mate vast dat Consument de frauduleuze aanvraag heeft ingediend, omdat een alternatief scenario mogelijk is. Consument vermoedt dat een derde (hierna: X) de inloggegevens van Consument heeft gebruikt om de persoonlijke lening op naam van Consument aan te vragen. Consument heeft X geen toestemming gegeven gebruik te maken van zijn inloggegevens, noch heeft Consument X verzocht voor hem een persoonlijke lening aan te vragen. Consument heeft er geen belang bij dergelijke persoonlijke gegevens met een ander te delen;
- X had toegang tot het e-mailaccount van Consument en heeft op 8 juli 2017 een e-mail van Consument, waarin diens gebruikersnamen en wachtwoorden waren opgeslagen, naar zichzelf verstuurd met als doel dit tegen Consument te gebruiken, hetgeen bijna exact een jaar later ook is gebeurd. De aanleiding hiervoor was onenigheid tussen X en de stief-vader van Consument. Ook heeft X uit de *cloud* van Consument een kopie van diens paspoort inclusief handtekening gehaald;
- de software van de Bank, alsmede de E.dentifier, is hackgevoelig en dus is het mogelijk dat X gebruik heeft gemaakt van bijvoorbeeld phishing om de pincode van Consument te verkrijgen. X heeft bovendien kennis van phishing. Consument heeft zelf geen kennis van phishing en kan dus ook niet uitleggen hoe dit is gegaan;
- de vervalste stukken zijn zo knullig vervalst dat voor een ieder duidelijk is dat deze vervalst zijn.

Consument vermoedt dat het doel van X niet was om echt een lening op naam van Consument aan te vragen, maar om Consument in diskrediet te brengen bij financiële instellingen;
- voor de kredietaanvraag is een oud woonadres van Consument gebruikt en X was niet bekend met de verhuizing van Consument. Dit ondersteunt het standpunt dat sprake is van een aanvraag door een ander dan Consument zelf. Consument heeft de adreswijziging niet eerder doorgegeven, omdat hij in de veronderstelling was dat dit automatisch zou worden aangepast door de Bank;
- tot slot merkt Consument op dat hij slechts 19 jaar oud is, een eigen bedrijf is gestart en door de registratie van zijn persoonsgegevens onredelijk wordt benadeeld. Hij kan geen lening of betaalrekening verkrijgen bij een andere bancaire instelling vanwege de registraties door de Bank. De Bank heeft niet aan het proportionaliteitsbeginsel voldaan.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1 Aan de Commissie ligt de vraag voor of de Bank de persoonsgegevens van Consument dient te verwijderen uit het EVR en het Incidentenregister. De Commissie behandelt deze twee onderdelen in het navolgende afzonderlijk.

Juridisch kader

4.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument weigeren of deze slechts aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoons-gegevens van Consument in de genoemde registers (zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid 2017-717 en Geschillencommissie Kifid 2018-377).

4.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument (juli 2018) waren het Protocol en de (Uitvoeringswet) Algemene Verordening Gegevensbescherming ((U)AVG) van kracht (voor de relevante artikelen van het Protocol en de AVG zie bijlage).

Artikel 5.2.1 van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden gegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond artikel 5.2.1 onder a en b, is vereist dat de vastgestelde gedragingen 'een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude' opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist. Zie hiervoor de uitspraak van de Hoge Raad van 29 mei 2009 met nummer ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2018-377 onder 4.2 en 4.3). Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het Protocol worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

Registratie in het EVR

4.4 Voor registratie van persoonsgegevens in het EVR is van belang dat het gaat om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. In het onderhavige geval is daarvan sprake. Uit de overgelegde stukken en hetgeen tijdens de zitting aan de orde is gekomen, volgt naar het oordeel van de Commissie dat de feiten en omstandigheden een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden wettigen dat Consument betrokken was bij de valsheid in geschrifte. De Commissie licht dit als volgt toe.

4.5 Tussen partijen staat niet ter discussie dat de salarisstrook en het transactieoverzicht zijn vervalst. Consument heeft echter gesteld dat hij niet degene is geweest die de persoonlijke lening heeft aangevraagd en dat hij dus ook niet degene is geweest die de salarisstrook en het transactieoverzicht heeft vervalst. Consument heeft een alternatief scenario geschetst, dat erop neerkomt dat X de aanvraag op naam van Consument en ten behoeve van de betaalrekening van Consument heeft ingediend, teneinde hem in diskrediet te brengen bij financiële instellingen. De Bank heeft gesteld dat dit alternatieve scenario niet aannemelijk is en heeft deze stelling gemotiveerd en met bewijs uit haar bankadministratie onderbouwd.

4.6 De Commissie heeft Consument ter zitting gevraagd in te gaan op de gegevens uit de bankadministratie, waaruit blijkt dat de aanvragen voor de persoonlijke lening en het Studentenkrediet binnen een kwartier zijn ingediend, via hetzelfde IP-adres, dezelfde cookie en zijn geaccordeerd door middel van de bankpas en pincode van Consument. Consument heeft toegelicht dat hij gebruik maakt van het programma Teamviewer, waardoor hij op afstand kan inloggen op zijn laptop. Ten tijde van de aanvragen verbleef hij in Amsterdam en dus heeft hij op afstand via zijn laptop de aanvraag voor het Studentenkrediet ingediend.
Hij vermoedt dat X via eenzelfde weg de aanvraag voor de persoonlijke lening heeft ingediend.

De Bank heeft gesteld dat het IP-adres dat voor de aanvragen is gebruikt, blijkens de bank-administratie uitsluitend wordt gebruikt door Consument en het aan hem gerelateerde bedrijf, waarop Consument is gemachtigd. Geen andere klanten van de Bank zijn tot op heden met dit IP-adres waargenomen. De Commissie merkt op dat de verklaring van Consument op te veel toevalligheden berust om plausibel te kunnen zijn. De kans dat twee verschillende personen op twee verschillende locaties via eenzelfde IP-adres en met exact dezelfde cookie en door middel van dezelfde bankpas en bijbehorende pincode binnen een kwartier tijd een aanvraag voor een persoonlijke lening respectievelijk een Studentenkrediet doen, is zeer klein en zo goed als ondenkbaar. De Commissie volgt voorts het verweer van de Bank, waarin zij heeft aangegeven dat nergens uit blijkt dat een ander dan Consument de aanvragen heeft ingediend en dat het niet waarschijnlijk is dat een derde zijn gegevens heeft gestolen om deze vervolgens pas een jaar later te gebruiken.

4.7 Op grond van de feiten en gedragingen in onderlinge samenhang beschouwd, waarbij ook in acht wordt genomen dat Consument pas na de frauduleuze gebeurtenissen zijn adres heeft gewijzigd en zijn verklaring hiervoor niet strookt met hetgeen in de algemene voorwaarden van de Bank is bepaald, dat Consument direct gebruik heeft gemaakt van de Studentenlimiet tot hij een roodstand van € 491,12 bereikte, dat Consument zijn gegevens had moeten wijzigen indien hij ermee bekend was dat een derde beschikte over deze gegevens, dat de Bank heeft verklaard dat de politierechter geen informatie bij de Bank heeft opgevraagd alvorens over te gaan tot vrijspraak en dat er geen enkel bewijs in de richting van X wijst en dat Consument geen aangifte heeft gedaan tegen X, brengen de Commissie tot het oordeel dat de Bank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat alles erop wees dat Consument een kredietaanvraag had ingediend op basis van vervalste documenten. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de Commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van Consument voldeden aan de onder overweging 4.3 genoemde maatstaf.

Proportionaliteit van de registratie in het EVR

4.8 Artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het Protocol bepaalt dat ook het beginsel van proportionaliteit in acht dient te worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor Consument. Ook mag de duur van de registratie, die in dit geval acht jaar is, niet disproportioneel zijn (zie Geschillencommissie Kifid 2016-302 onder 4.9). De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank. In dat verband heeft Consument aangevoerd dat hij wordt gehinderd door de registratie van zijn persoonsgegevens.

Consument kan immers geen reguliere betaalrekeningen en leningen aanvragen. De Bank heeft hiertegen aangevoerd dat Consument wel over een convenantrekening kan beschikken. De Commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van de Bank dient te prevaleren nu zij voldoende ernstige bezwaren heeft aangevoerd om handhaving van de persoonsgegevens in het EVR te rechtvaardigen. Daarbij komt dat de omstandigheid dat Consument gedurende de periode van de registraties moeilijkheden ondervindt met het openen van bankrekeningen niet meebrengt dat de (duur van de) registraties disproportioneel (is) zijn. De Commissie merkt op dat uit de door Consument ingediende stukken niet blijkt dat hij een convenantrekening heeft aangevraagd. Gelet op de feiten en omstandigheden van deze zaak weegt het belang van de financiële sector bij registratie van de gegevens van Consument zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registreren van zijn persoonsgegevens (vgl. Geschillencommissie Kifid 2018-617 onder 5.13). Daarbij is de Commissie niet gebleken van feiten of omstandigheden die tot een kortere duur van de registratie zouden moeten leiden. Dat betekent dat een registratieduur van acht jaar proportioneel is.

Registratie in het Incidentenregister

4.9 Gelet op de voorgaande overwegingen dient ook de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister, wat meebrengt dat zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister mogen blijven staan.

Conclusie

4.10 De Commissie oordeelt dat de Bank niet is gehouden tot verwijdering van de gegevens van Consument uit het EVR en het Incidentenregister. De Bank is evenmin gehouden de duur van de registraties te verkorten.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

"2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: *een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; - op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten). (…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister 5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden."

Relevante artikelen uit de AVG

"Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*
   (…)
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid."

Relevante artikelen uit de UAVG

"Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)"